

Nr 49.

Av herr **Granath**, om *fyllnadspension åt förra tågmästaren
Henrik Vilhelm Frisk.*

F. d. tågmästaren vid statens järnvägar Henrik Vilhelm Frisk i Hudiksvall, född den 6 mars 1856, anställdes såsom ordinarie stationskarl den 1 januari 1885, befordrades till konduktör den 1 juli 1899 samt till tågmästare den 1 januari 1915. Efter uppnådd pensionsålder avgick han från sistnämnda befattning den 1 april 1919.

Vid sin avgång ur tjänsten erhöll F. pension å arvode såsom konduktör, ehuru han varit tågmästare icke mindre än 4 år och 3 månader, samt under denna tid erlagt pensionsavgifter motsvarande arvodet i sistnämnda befattning.

Anledning härtill förelåg i då gällande pensionsbestämmelser, som bl. a. föreskrevo såsom villkor för erhållande av pension å viss befattning, att denna innehafts i fulla fem år.

I avsikt att fylla denna föreskrift anhöll Frisk om tillstånd att få kvarstå i tjänsten så lång tid, att pension å tågmästarebefattning kunde erhållas. Ansökan härom styrktes med av järnvägsläkare utfärdat intyg, att Frisk ifråga om kropps- och själsförmögenheter fyllde alla rimliga krav på fortsatt tjänstbarhet, och blev förenämnda ansökning utan tvekan tillstyrkt av såväl stationsinspektoren i Hudiksvall som ock trafikinspektören å II trafiksektionen, utgörande Frisks närmaste befäl.

Framställningen ifråga föranledde emellertid ingen åtgärd från kungl. järnvägsstyrelsens sida, av handlingarna i målet att döma huvudsakligast på grund av nämnda myndighets principiella ställning till frågor av förevarande art, och Kungl. Maj:t, vars prövning ärendet underställdes genom underdåniga besvär, fann anledning ej föreligga till ändring i detta kungl. järnvägsstyrelsens beslut.

Då emellertid Frisk härigenom tilldelats pension med belopp beräknat å icke blott mindre arvode än för vilket han erlagt pensionsavgifter, utan även å arvode, understigande hans verkliga löneförmåner

under de sistförflutna fem åren av hans tjänstgöring såsom tågmästare, synes mig rättvisa och billighet kräva en rättelse av berörda förhållanden. Olägenheten av förutvarande pensionsbestämmelsers omförmälda föreskrifter för Frisks vidkommande framgår så mycket tydligare av den omständigheten, att därest han varit befördrad till tågmästare i fulla fem år, han därvid erhållit pension å den nya tågmästarelönen redan efter inbetalandet av en månads pensionsavgifter å densamma, under det han nu icke fick tillgodoräkna sig ens den medelavlöning han faktiskt åtnjutit under de senaste fem åren av sin anställning vid statens järnvägar.

Ehuru intet tvivel råder därom, att icke Frisk erhållit den pension som de vid tidpunkten för hans avsked gällande bestämmelserna föreskrevo, synes mig dock vare sig rimligt eller rättvist, att för handen varande pensionsminskning skall inträda enbart av anledning, att dessa bestämmelser icke kunnat givas den utformning, att gränfall av förevarande art förekommit.

Vid sådant förhållande har jag velat underställa detta ärende riksdagens prövning under anhållan, att vederbörande utskott måtte från kungl. järnvägsstyrelsen infordra alla till ärendet hörande handlingar för frågans allsidiga belysning, och får jag, med stöd av vad sålunda anförts, hemställa,

att riksdagen måtte åt förre tågmästaren vid statens järnvägar Henrik Vilhelm Frisk bevilja fyllnads-pension med belopp motsvarande skillnaden mellan hans nuvarande pension och det pensionsbelopp han rätteligen bort uppbära därest han varit tågmästare i fulla fem år.

Stockholm den 15 januari 1921.

P. Granath.